

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Et eller andet sted synes jeg, det er lidt pinligt, at jeg skal stå her og oplyse Dansk Folkepartis repræsentant om, hvad der står i Dansk Folkepartis principprogram.

Det er ikke pengene, der følger barnet, i hvert fald ikke hvis man ser det i den optik, det normalt diskuteres i den offentlige debat, for så er det jo det offentlige penge til børnepasning, der skal følge barnet.

Det er ikke det, der står i Dansk Folkepartis principprogram. Der står, at forældrene skal bære det fulde økonomiske ansvar for børnepasningen, ergo: Der er ingen offentlige tilskud til børnepasning. Det skal familierne selv finde ud af.

I dag betaler man maksimalt 35 pct. af den reelle udgift til børnepasning, dvs. at en børnefamilie selv skal betale tre gange så meget for at få passet deres børn. Det er dét, der fremgår af Dansk Folkepartis principprogram. Det har intet at gøre med, at pengene følger barnet. Det har noget at gøre med, at forældrene selv skal punge ud. Og hvordan hænger det sammen med, at man tager hensyn til børnefamiliernes vilkår, og at familierne selv skal bestemme?

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Jamen det hænger selvfølgelig sammen med hele filosofien om, at pengene skal følge barnet. Det er jo således, at det, vi mener, når vi skriver det her i vores partiprogram, er, at vi vil give forældrene et reelt valg med hensyn til, hvordan de her familier ønsker børnene passet.

Hvis man tænker sig den ordning om pengene, der følger barnet – man udbetaler en pose penge til forældrene – jamen så bærer de forældre selv ansvaret for den fulde udgift til børnepasning ad den vej. Det kan jo være, man vil anvende pengene til at ansætte en barnepige. Det kan være, at en af forældrene vil opgive måske et deltidsarbejde og så blive hjemme og selv passe barnet.

Men det er det, der er principperne bag.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er så altså sådan en meget, meget lille pose penge, der skal udleveres til familien, som den selv kan disponere over, og så skal de selv betale resten.

Til den pris er spørgsmålet, om ikke vi har råd til 3 års barselorlov eller sådan noget i den retning. Det kunne vi jo så prøve at samarbejde om, vi andre partier her. For jeg kan forstå, at det, der er Dansk Folkepartis politik, er, at forældrene selv skal betale, og så kan de jo egentlig holde den barselorlov, der passer dem.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Det er en lidt pudsig debat, men jeg må oplyse: Dansk Folkeparti har ikke noget forslag om, at pengene følger børnene. Dansk Folkeparti har et forslag om, at forældrene skal betale tre gange så meget for en institutionsplads, som de gør i dag.

Og så er det, jeg spørger: Hvordan hænger det så sammen? Det er min fornemmelse, at Dansk Folkeparti sådan set ikke rigtig er klar over, hvad der står i deres program, men det kan jo være, at de ligesom Venstre kaster et forslag på bordet som et led i debatten her i dag.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Det hænger selvfølgelig sådan sammen, at hvis man går ind for en ordning om, at »pengene følger barnet«, så er det herefter, efter at de her penge har fulgt barnet, fuldstændig op til forældrene selv at bestemme, hvordan det her barn skal passes, hvordan familien vil indrette sig med hensyn til pasning, og at den herefter selvfølgelig selv betaler den fulde udgift for barnets pasning.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jamen jeg registrerede det nye forslag, der her blev fremsat fra Dansk Folkeparti. Så vil jeg spørge, om det nye forslag så også rummer det samme for barn 3, 4 og 5 for eksempel, eller om den begrænsning, at det kun gælder de to første børn, stadig står ved magt, sådan som det plejer at være i Dansk Folkepartis politik.

Skal vi forvente et nyt beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti, eller hvordan skal vi se på det?

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Nu blander fru Jette Gottlieb børnechecken ind i billedet. Det forslag om begrænsninger for de to første børn er alene knyttet til børnechecken.